Omdat mijn lichaam het wil

Omdat mijn lichaam het wil

Esmee Schenck de Jong

verhalen over lust

2023 Prometheus Amsterdam

© 2023 Esmee Schenck de Jong
Omslagontwerp Annabel Keijzer
Foto auteur jeromedelint.com
Zetwerk Mat-Zet bv, Huizen
www.uitgeverijprometheus.nl
ISBN 978 90 446 5181 2

Woord vooraf

Dit boek gaat over seks. Over alle vormen, facetten, effecten en kanten van seks die seks eigenlijk tot zoveel meer maken dan je kunt uitleggen. Met frisse moed onderneem ik desondanks een poging de daad in het woord om te zetten.

Ik schrijf dit boek omdat dit een van de dingen is die ik het liefst doe. Ik leef voor de momenten van ontroering, liefde en verbinding, het loskomen van bewustzijn, avontuur, klein en groots plezier.

Natuurlijk ben ik bang voor wat mensen van me denken, wat voor invloed dit heeft op mijn loopbaan. En nog het meest om door blinde vlekken mensen te kwetsen. Seks, en de politiek die daarbij komt kijken, is ingewikkeld. Ik doe zoveel mogelijk mijn best alles te begrijpen en respectvol te benaderen. En bij blootstelling, mentaal en fysiek, hoort kwetsbaarheid – maar desondanks is het me dat allemaal waard.

Misschien lacht u om deze uitspraak, maar de orgies, al die seksuele avonturen, kleine en grote liefdes, ze maken

me een beter mens. Ze dwingen mij te empathiseren, te reflecteren, goed te communiceren. Het voelt als een manier van liefhebben. Zowel de ander als mezelf. De liefde en seksualiteit brengen me een speelsheid, evenveel een luchtigheid als een diepte, in een realiteit die vaak zwaar, grijs en complex is.

De speelse blijheid, nieuwsgierigheid en bezinning hoop ik voor altijd te behouden. Liefde en seksualiteit zijn voor mij een viering van het leven.

Lieve, lieve lezer, mag ik u vragen om een open blik? Mag ik u verstouten?

‘Kwartslag draaien!’

Ik draai de deur op slot en trek achter in de kinderboekwinkel al mijn kleren uit.

Tussen de dozen hijs ik me in een doorzichtig, met tribals versierd pak, met niks eronder aan, en worstel me op de fiets door de gure oktoberwind richting een bedrijventerrein aan de rand van Amsterdam.

In de rij staat een menagerie aan vampiers, enkele weerwolven en victoriaanse gothics. De rij verraadt al wat van de gemoedelijke en opgewonden energie die direct doet vluchten uit dit aardse ongerief. Er hangen veel gekleurde lampjes en wat plastic halloweendecoraties, maar verder voert zwart en glimmend en leer stijltechnisch de boventoon.

Er wandelt een jong gezin voorbij in weerbestendige parka’s. Gehypnotiseerd blijft de bijna-kleuter staan voor een figuur met een zwarte, hoge hoed op, een felrood geschminkt gezicht en lakleren broek aan. Hij glimlacht naar het jongetje, waarop zijn ouders de buggy (van de aanschafprijs kan ik waarschijnlijk twee keer de huur betalen) parkeren om hem aan te moedigen de man een groet te brengen.

De man knielt tot ooghoogte van het blozende blonde jongetje en zo praten zij een poosje, tot ze elkaar als afscheid een knuffel geven. Daarop sloft het gezin verder het rafelrandloze bestaan tegemoet, nu iets vrolijker dan voorheen.

Entree

Ik verontschuldig me tegenover de beveiliger voor mijn propvolle rugtas en zeg dat ik net van mijn werk kom. De bewaker vraagt wat ik doe en kijkt me iets te lang aan als ik zeg dat ik in een kinderboekwinkel werk. Hij kijkt wat verbaasd, maar ook weer verveeld. 'Weet je waar je hier bent?' Ik kijk met enige verwondering om me heen en zie een dame met zelfverzekerde, uitbundige tred en een zweepje in haar hand achter een vent aan lopen. Hij stiefelt ielig en gehoorzaam voor haar uit en draagt een latex masker. 'Nee,' reageer ik, 'maar ik heb wel een idee.' Hij kijkt niet in mijn tas, wenst me veel plezier en wijst me naar de kluisjes.

Bij binnenkomst word ik uitvoerig gekeurd door een breedgeschouderd man-dier met witte neusranden. Hij vraagt me of ik er al lang ben of zoiets en zijn ogen kleven aan mijn lichaam. Ik verlang, inmiddels tamelijk overprikkeld, naar een biertje en vervloek kort mijn avontuurzucht, die door de zenuwen altijd enige zelfkastijding met zich meebrengt.

Gelukkig haalt mijn date me op. Ze verwelkomt me en haar pronte borsten doen dat ook, elegant omlijst. Ze

draagt een kraag van veertjes rond haar nek. Ik vind haar zo ontzettend sexy. Haar zeegroene ogen tonen kracht, maar ook een aantrekkelijke kwetsbaarheid, het brengt wat teders in me los. Haar haar is lang en zwart. Haar huid van porselein. Dit is pas de tweede keer dat we elkaar zien, maar ik koester en adoreer haar nu al.

Aan mijn hand neemt ze me mee de bonkende zwarte clubruimte in.

Daar speelt zich een performance af. Een vrouw met een lang, zwart latex nonnenpak aan en een masker dat alleen haar rode lippen toont voert een soort kaarsenritueel uit, waarbij ze in zwierende bewegingen de wax over het lichaam druppelt van een wat knorpelige jezus. Hij lijkt tot wel twee keer toe herrezen en zijn ogen verkeren diep in extase: hij kijkt als het beroemde beeld *Theresia* van Bernini. Door zijn tepels hangen staven van ongeveer een centimeter in diameter en door het vel van zijn middenrif hangen vleeshaken. Aan die haken zit een ketting vast waarmee een man in een cape hem na het kaarsenspel door het publiek leidt. Dit vindt allemaal plaats op iets meer dan een meter afstand. Ik vraag me af waar ik in godsnaam ben beland en vind alles eraan fantastisch. Als ik een hond was geweest, had ik vurig lopen kwispelen.

De club is zo ingedeeld dat je er heerlijk in kan verdwalen. We staan in de zaal met een grote dansvloer en de dominatrix stelt me voor aan haar vriendengroep, die me met

open armen ontvangt, allen eigenzinnig en warmhartig. Binnen een uur dans ik met haar en enkele anderen op het podium, onder wie een prachtige Braziliaanse verschijning. Ik voel me geen moment ongemakkelijk (hoewel ook het biertje en een shot wodka hun ambt goed uitvoeren). De sfeer is licht en speels.

Het is een gemêleerd publiek: supermodellen en huiden van craquelé, provinciale stellen, ondeugende vriendengroepen en hier en daar een tevreden enkeling.

Bang om een beetje uit de toon te vallen vraag ik me af of het te zien is dat ik voor de eerste keer op een kinky feest ben, maar ik handel er in ieder geval niet naar. Ik voel me omringd door saamhorigheid en plezier.

Zodoende flirt en zoen ik me een slag in de rondte.

Ik dans wild en sensueel, en doe ondertussen hard mijn best om de ordinaire witte strandclubmuziek te negeren (alsof het weer 2004 is). Maar zoveel deert het ook weer niet. Ik ben bovendien veel te bezig.

Ik geniet van de dominatrix' zoete, volle lippen en kus met haar en haar verloofde, gekleed in een postapocalyptisch gladiatortenue, en wat van haar vriendinnen. Zoals Toon Tellegen ooit zo treffend zei, zij het bij het eten van een pudding, wellustig mors ik om mij heen.

Het voelt als een verlossing, alsof ik eindelijk mijn enthousiaste, sletterige zelf kan zijn, als op een broeierig middelbareschoolfeest waar iedereen met elkaar tongt.

Achteraf gezien was ik misschien wat aan de overenthousiaste kant, maar ik besluit me er niet om te generen.

De gluurbuur

'Heb jij de darkroom al gezien?' vraag ik haar. Ze antwoordt van niet en we kijken elkaar schalks aan, waarop we hand in hand met stevige pas naar binnen lopen.

Helaas is de darkroom een grote teleurstelling. De ruimte laat zich het best omschrijven als een kijkdoos, hekken omringd met zwart plastic en wat willekeurig geplaatste meubels. Als een horde geile stokstaartjes staan de voyeurs in groten getale om het handjevol zoutloos neukende paartjes heen.

De dominatrix en ik, inmiddels onder invloed van een ongeduldig verlangen, zoenen wat op een leren stoel, een kringloopachtig exemplaar (zou die stoel ooit hebben gedacht dat hij hier zou eindigen?), maar er komt al snel een ongenode gast te dichtbij. Seksuele veiligheid en toestemming staan juist hoog in het vaandel bij plekken zoals deze. Als je iemand ongewenst aanraakt, zijn de consequenties misschien nog wel groter dan in een gewone club. Iedereen in de scene houdt een oogje voor elkaar in het zeil en ze zijn niet beschroomd iemand bij de beveiliger aan te geven of, als dat niet genoeg is, er eigenhandig uit te werken. Maar goed, we gaan er gauw vandoor, terug richting dansvloer.

De club sluit om middernacht, waarna we met een groep

van ongeveer een dozijn mensen naar een after in de buurt vertrekken.

Opium

In een medium grote ruimte staan draaitafels met daarvoor een groot tapijt waarop enkele mensen dansen – de muziek is hier iets beter. Om de dansvloer heen vormt zich een halve cirkel aan lage banken en kussens waarop mensen in sfeerlicht met elkaar napraten of kennismaken. Ook is er een decadent gevulde bar met allerlei soorten drank en gaan er schalen rond vol stukjes mango, druiven en ander fruit.

Mijn geilheid gedurende de avond is als een gestaag crescendo, dus zoals je je kunt voorstellen, ben ik inmiddels teringgeil, en ik weet niet meer wie wie uitnodigde, maar de dominatrix en ik stappen de trap op richting de speelplaats. Het is een vide van ongeveer acht meter lang en één meter breed. Tussen de verse lakens ligt een kleine apotheek aan seksuele goederen: een hele bups condooms, enkele flacons glijmiddel en een stapeltje wegwerponderleggers. In een andere setting dienen ze hoogstwaarschijnlijk als incontinentiematjes, maar in deze ter opvanging van squirtvocht.

We kruipen in een hoek waar de mensen beneden je net niet zien. Allebei in een staat van complete verrukking zoenen we wild, wild van elkaar en elkaars lichaam.

Het is een van die weinige momenten waarvoor we als

mensen op aarde zijn: de momenten waarop je tijdsbesef en omgeving vergeet.

Zodoende weet ik niet precies wanneer, maar er stellen twee van haar vriendinnen voor zich bij ons aan te sluiten. Dat lijkt me een heel goed idee. De een draagt een zwart korset met daarboven geweldige blote borsten. En tot mijn genoegen zie ik ook de Braziliaanse met lang haar en een ondeugende mond waar ik al de hele avond ernstig van onder de indruk ben. Ze kan zo mooi energiek dansen.

De dominatrix en ik liggen inmiddels op en over elkaar, ik ben te extatisch en in alcohol geneveld om precies te beschrijven wat er gebeurt. Ik lik haar en zij zoent met haar vriendinnen en later ook met haar verloofde. In een soepele transitie zijn er plots overal handen, lippen en beweging, als een sensueel organisme. Ik voel handen op mijn borsten, handen op mijn onderbuik, iemand zoent me en een technisch bekwaam persoon neemt me onder handen. Het eerste orgasme voelt alsof ik regelrecht de ruimte in word geslingerd.

Ik waan mij een kutjessommelier en ben vooral bezig met orale seks voorzien en soms consumeren, maar in het ogenblik dat ik om me heen kijk, zie ik zeker vier stelletjes neuken. Op een gegeven moment neuken er zo veel mensen dat de vide blijkbaar helemaal heen en weer bonkt en uit haar voegen dreigt te barsten. Beneden roept iemand: 'Kwartslag draaien!'

We lachen allemaal en de stellen draaien een kwartslag.

Hekkensluiter

Ik weet niet hoelang daarna, maar de dominatrix is moe en gaat met haar liefdevolle verloofde naar huis. Mijn lippen zijn inmiddels opgezwollen van al het gebef, en daar ik ook op clitorissen zuig, ontstaat er net geen blaar op mijn bovenlip. Ik twijfel even of dit niet het moment is om te gaan, maar door de lustgedreven gulzigheid blijf ik toch nog even. Ik blijf als enige over met de Braziliaanse en haar geliefde, we plezieren elkaar tot een laatste apotheose voor ik huiswaarts keer.

De tocht naar huis is niet mals. Mijn koptelefoon valt na vijf minuten uit en ik moet nog bijna tien kilometer fietsen door de tegenwind.

Dan kom ik thuis in het rommelige comfort van mijn studentenkamer, waar ik op een traag opwarmende kookplaat drie kaassoufflés bak. Met mijn gloeiende en hier en daar wat rulle lichaam ga ik in bed liggen en eet ze daar op. Ik trek wel mijn pak uit, maar ben hierna zo rozig en verliefd op mijn bed dat ik geen energie meer heb om te douchen.

De dagen erna voel ik me licht en dromerig van levensvreugde. Door de flashbacks kan ik het niet laten af en toe een beetje te gniffelen op het werk als ik boeken omtover in fraaie cadeautjes.

De weg naar Sintra

Tijdens een zwoele nazomer bezoek ik Lissabon met mijn vader. We verblijven in een huiselijk appartementje aan de rand van het centrum. Hoewel zijn levenslust en hongerige geest hem jong houden, is hij toch al ver in de zeventig. Zodoende gaat hij na een lange dag vol wandelingen en musea om een uur of acht naar bed en ik zeg dat ik zin heb in een date vanavond. Hij glimlacht en zegt in zijn Britse accent 'Go for it, darling!' In zijn jongere jaren was hij een onverbeterlijke dongiovanni (gelukkig zonder het fatale slot, maar het scheelde niet veel) en zodoende schept hij behagen in wat ik allemaal uitspook. Hij stelt voor dat ik zo nodig de volgende ochtend een berichtje kan sturen waar ik ben en hij me daar ophaalt met de taxi voor ons laatste uitstapje samen.

Met een drang naar avontuur en tintelende lust in mijn hoofd en onderbuik zit ik in bed en kijk of er een aantrekkelijke vrouw op het scherm van mijn telefoon verschijnt. En zij verschijnt, én heeft vanavond tijd! Zenuwachtig en opgewonden maak ik me klaar voor onze date.

We spreken af in een klein café met roomkleurige muren en ongeveer een tiental tafels, waarop beelden en planten staan. Op onze tafel staat een zandstenen kameel. De ruimte is verlicht door kaarsen. Het doet me denken aan een duizend-en-een-nachtsfeer, maar dan met aardekleuren als in een woonblad. Ik verbaas me dat de wijn maar twee euro kost en neem er nog een.

Aline heeft kort, platinablond geverfd, sluik haar, doorleefde en tegelijkertijd sprankelende ogen die scherp de wereld in kijken en rode tattoos op haar armen. Ze is masculien en sensueel, haar stem is laag en ze spreekt op een heel charmante manier de 'zj' uit, ze beweegt zich kalm en zelfverzekerd. Aline komt uit São Paulo in Brazilië en woonde vijf jaar in Moskou voor ze zich in Lissabon vestigde. Ze is filmmaakster, waarvoor ze verschillende masters volgde rond de wereld, en maakt ook muziek (accordeon en piano).

Ze vertelt over hoe het is om lesbisch te zijn in São Paulo: een harde stad met drukke straten. Er heerst een machocultuur waardoor het niet alleen moeilijk, maar ook gevaarlijk is om queer te zijn. Om antihomogeweld te voorkomen moeten zij en haar vrienden vaak de taxi nemen om van plek naar plek te komen.

Ik ben dan een stuk verlegener en stiller dan nu, maar ze ontdooit me met haar zelfverzekerdheid en charisma. Aan de wederzijdse nieuwsgierigheid voegt zich langzaam be-